

ПАЙКУВАННЯ ХАРЧІВ ЩЕ НЕ НА ОВИДІ

Вашингтон, 18 січня. — Чарльс Е. Вилсон, директор оборонної мобілізації, заявив, що ще не настів час на пайкування життєвих предметів для комуністів і що його можна відволікти на так довго, доки американська продукція буде стояти на високому рівні. Це сказав він як свідок сенатській комісії малого бізнесу. Однак Вилсон теж заявив, що не може гарантувати, що пайкування за-

ВЖЕ Є ПОПИТ ЗА СТАРШИМИ ЛЮДЬМИ ДО РОБОТИ.

Нью-Йорк, 3 уаг, що поборова служба покликує разураз молоді до військової служби, власники різних підприємств і бюр радо приймають згошення старших осіб, у віці від 45 до 65 років життя, на роботу. Навіть такі, що перейшли на пенсію, можуть дістати працю серед теперішніх відносин, тільки що треба підготувати на складення відповідної програми в підприємствах. Це означає не перешкоджати старшим людям зголошуватися вже тепер до різних бюр праці або бюр zatrudнення в фабриках. Газетні оголошення теж замінити тим, що звертають увагу на старших віком людей при шукані робітників.

ПАЛАТА УХВАЛИЛА ОДНОГОЛОСНО ВИДАТОК ДВОХ БІЛЛІОНІВ НА ФЛОТУ

Вашингтон. — Палата репрезентантів ухвалила одностайно видаток у висоті двох білліонів доларів на потреби воєної флотії. Вони обіймають будову літаконосців такої величини, щоб з цього можна було випустити літаки з атомними бомбами. Було передано до сенату для дискусії. Фонди на виповнення програми мають бути щойно ухвалені, бо на них нема рубрики в бюджеті на теперішній фінансовий рік, який кінчатиметься 30 червня 1951 р. Під час дискусії появилися взаємні обвинувачення за те, що такий літаконосець почали будувати в 1949 р., а потім зализувати, внаслідок чого тепер будова мусить коштувати далеко більше, а втрати в матеріялах вносять \$65,000,000 крім трьох років часу.

ШАХТАРІ ДІСТАЮТЬ ПІДВИШКУ НА 20 ЦЕНТІВ

Вашингтон. — Більша частина власників шахт мягкого вугілля підписала контракт з юнією Юнайтед Майн Воркерс оф Америка за підвишку платні на 20 центів на годину, або на \$1.60 дено. Це перший раз у повосинім часі обійшлося без страйку у вугільній промислості при наладуванні платні між підприємцями і робітниками. Джан Л. Луїс, президент майнерської юнії, оприлюднив, що новий контракт стабілізує від-

ВОЄННІ БОНДИ ОСТАНУТЬ В СИЛІ ЩЕ НА ДЕСЯТЬ РОКІВ

Нью-Йорк. — Секретар скарбу Джан В. Снайдер оприлюднив, що власники фондів серії „Е“ будуть могли затримати їх ще десять років поза час платності і вони будуть приносити даше 2.9 відсотків. Це сказав Снайдер на перекусі Нью-Йорської Торгової Ради у приватності 1,000 осіб. Він пригадав, що воєнні фонди „Е“ дозрівали в травні 1951 р. і тоді уряд повинен їх випустити. Однак власники таких фондів можуть їх даше затримати і не спішитися з продажом. Хто не хоче продавати, як вони видані, такий може виміняти фонди „Е“ на фонди „С“, які приносять відсотки що шість місяців упродовж дванадцяти років. Все те буде готове щойно в травні, отже власники фондів не мають потреби спішитися з заміною.

В АМЕРИЦІ

- Команда воєної флотії сканітувала перед 12-річною ученицею Джені Сміт з Шікаго, коли вона зголосила прохання, підписати мені 165 іменних членств, щоб відкрити інспекцію до військової служби їх улюбленого вчителя, Персі Дж. Раквелла. Він має зголоситися в листі, а йому дозволили вийти до кінця шкільного року в червні.
- Заступник управителя Кодіч Аттомові Емері, Карлтон Шугг, зрезигнував зі свого становища. Він переходить до підприємства будови кораблів у Гротон, у стеїт Коннектикут, щоб допомогти при будові атомних підводних лодок.
- Законопроект на перебрання радявських станцій під владу департаменту оборони зголошено в сенаті. Деякі сенатори називають цей бил „найбільше диктаторським“ з усіх дотеперішніх.
- Юнія пошукувачів у будинках дістала для своїх членів підвишку платні по десять центів на годину. Контракт об'являв на три роки. Члени дістали теж по два з половиною цента в формі припинку на юній фонд добродішності.

Нова дипломатична акція ЗДА проти комуністичного агресора

Сассес, 19 січня. — Американський представник заявив вчора Об'єднаним Націям, що зусилля для перемир'я в Кореї не мали успіху і тому Об'єднані Нації повинні обміркувати нову колективну акцію проти комуністичного агресора. Виступаючи на засіданні Політичного Комітету Генеральної Асамблеї, Ворен Р. Остин запропонував новий план акції, на підставі якого Генеральна Асамблея повинна:

1. Визнати комуністичний Китай агресором;
2. Поставити комуністично-китайському уряду домагаються припинити війну в Кореї та відкликати з неї свої війська;
3. Потвердити рішучість Асамблеї продовжувати боротьбу за визволення і об'єднання Кореї та закликати всі нації до допомоги в тих зусиллях і відмовлення всякої допомоги агресорові;
4. Створити окрему інституцію в роді Комітету Колективних Заходів, яка мала б простудіювати і рекомендувати Асамблеї під і характер дашої колективної акції проти агресора;
5. Ствердити, що Об'єднані Нації ще не втрачають надії на можливість мирного поладження конфлікту та призначити окрему групу, до якої комуністичний уряд мав би звертатися, якщо б він рішався змінити своє становище. Під час дебат вже в першому дні представники шістьох країн: Бельгії, Філіппин, Туреччини, Греції, національного Китаю і Перу підтримали американські пропозиції. Інші країни, включно з Британією і Австралією, виявили деякі вагання, з чого робиться висновок, що їх уряди вважають положення за дуже серйозне і що обмірковують форми дашої акції. Советський представник,

ФРАНЦІЯ І БРИТАНІЯ ДОРАДЖУЮТЬ ОСТОРОЖНІСТЬ В ДАЛЬШІЙ АКЦІЇ ЩОДО ПЕЙПІНГУ

Париж, 19 січня. — Речник французького уряду заявив сьогодні, що Франція підтримуватиме американську резолюцію в справі визнання комуністичного Китаю агресором, закликаючи рівночасно до найбільшосторожності щодо застосування санкцій проти нього. Французька опінія не скриває свого обурення нахальною останньою відповіддю Пейпінгу на пропозиції Об'єднаних Націй, вважаючи її повним знехтуванням міжнародних мирних зусиль. У висліді, французький уряд рішуче підтримуватиме американські пропозиції і вже мав дати доручення своєму представникові в О. Н., щоб він голосував за визнанням Пейпінгу агресором. Проте, Франція все ще відмовляється визнати положення безвильямів і тому видиває застереження проти безпосередньої практичної акції проти червоного Китаю. Це блискуче оговорює зв'язок британської опінії та британський уряд. Досі ще не відомо, чи Британія рішуче визнати червоний Китай агресором та чи підтримуватиме американські пропозиції, а в перших коментарях до американського виступу в Об'єднаних Націях тільки стверджується, що така акція може бути ще „передчасна“. Рівночасно з цим видивається пропозиція якнайшвидшого упорядкування альянського відношення до Японії і Німеччини. Осторожність в засуді комуністичного уряду агресором виявляє теж Канада та інші країни британської спільноти народів, хоча в Індії підноситься теж голос розчарування та невдоволення комуністичною відповіддю на пропозиції О. Н.

ЗНОВУ УКРАЇНСЬКИЙ АРГУМЕНТ В МІЖНАРОДНОМУ КОНФЛІКТІ

Нью-Йорк, 19 січня. — Відомий співробітник Н. Й. Таймсу, Дрю Мідлтон, в своїй кореспонденції з Франкфурту в Німеччині, надрукованій в сьогоднішньому виданні, знову видиває Україну як аргумент в теперішньому міжнародному конфлікті. Йдеться про західне рішення ремілітаризації Німеччини, що — по думці Мідлтона — Совети могли б використати як аргумент для підготовки підсоветських народів до превентивної війни проти Заходу. Він вважає, що Кремль і Політбюро могли б перекопати російський наріп, що це підготується нова німецька інвазія на Советський Союз та дістати підтримку народу в есентауальній агресивній війні. Відносно України, Мідлтон твердить: „В додату до впливу на росіянів, це (озброєння Німеччини) могло б послужити (Кремлю) до здобуття для советської справи різних неподатливих елементів в новій советській імперії, таких як українці та народи сателітських держав. Недавно один американський дипломат, з довгим досвідом в Советському Союзі, заявив, що на його думку поведінка українців в перших місяцях німецької інвазії в 1941 році була важливим фактором в оцінці советським урядом вигляд Росії у війні. В цих місяцях українці в загальному від-

ВІДНОСИНИ МІЖ КОНГРЕСОМ І ПРЕЗИДЕНТОМ СТАЮТЬ КРАЩІ

Вашингтон, 18 січня. — За останніх кілька днів слідно важливу зміну до покращання відносин між президентом і Конгресом, як це пізнати з висловів президента і провідників конгресменів. Президент Труман заявив на пресовій конференції, що він радо привітає одобрення сенату на висилку американських військ до Європи, не зважаючи на те, що конституція дає йому право робити такі потягнення самостійно. Труман закинув кореспондентам, що вони не оприлюднили його заяви минулого тижня, що він готов порозумітися з конгресовими провідниками перед висилкою війська до Європи, однак деякі кореспонденти твердять, що вони це зробили. Після того, як Труман заявив, що він хоче порозумітися з Конгресом в загаданий справі, сенатор Роберт А. Тефт, як провідник опозиції, заявив, що він не думав призводити до такого загострення, на яке заповидалося і що він мав на думці тільки обмежити кількість дивізій, які президент хотів самостійно висилати до Європи. Загалом Тефт склоняється до співпраці Америки з Західною Європою, але під контролем Конгресу. Щодо настроїв Китаю, то він підтвердив пору такий, що Конгрес ухвалить резолюцію зі ствердженням, що між Америкою й комуністичним Китаєм існує воєний стан, як і така резолюція появиться в Конгресі.

ХЕТУЛІО ВАРГАС ПРЕЗИДЕНТОМ БРАЗИЛІЇ

Ріо де Жанейро. — Верховний Вибірчий Трибунал урядово проголосив вибір Хетуліо ВАРГАСА президентом Бразилії. Він має обійняти владу з днем 31 січня. Вибори відбулися 3 жовтня, однак обчислення голосів шло поволі. Кінцевий обрахунок показує, що ВАРГАС дістав 1,541,455 голосів більше ніж його найближчий противник ген. Едуардо Гомес. ВАРГАС дістав 3,829,560 голосів, однак це не була абсолютна більшість і тому трибунал мав вирішити важливість його вибору. Віце-президентом вибраний Якіс Кафе, діставши 2,506,955 голосів. Він склониється наліво, однак не є комуністом. ВАРГАС був кандидатом Бразилійської Партії Праці і Прогресивної Партії.

100,000,000 китайських селян засуджені на марне, пів-годинне життя в наслідок безправства та злочинних політичних експериментів комуністичного уряду — стверджує національно-китайський уряд на Форумі.

В КОРЕЇ ВОРОГ ПІДГОТОВЛЯЄ НАСТУП ЗДОВЖ СХІДНОГО ПОБЕРЕЖЖЯ

Токіо, 19 січня. — В альянській головній квартирі стверджується, що маси комуністичних військ, здержані в їх поході в західній і центральній Кореї, тепер інтензивно підготувалися до генерального наступу здовж східного побережжя над Японським морем, де вони були найдальше зайшли під час минулорічної офензиви. Протягом вчорашнього дня бої все ще обмежувалися тільки до патрульних дій, як американські розвідки загони турбували ворога, відраючись глибоко в його передові лінії. До найзапекліших боїв прийшло біля Кумангджанг, на головному шляху через півострів около 25 миль на південь від колишньої корейської столиці Сеул. Альянська патрульна колона, ведена танками, розбила там два ворожі загони, завдавши їм великих втрат. Головна квартира Восьмої Армії стверджує, що під час альянських атак на суші і з повітря впродовж останніх днів ворог тільки на центральному фронті втратив понад 1,500 воїків вбитими. Проте, вчорашні бої, як і в двох попередніх днях, мали тільки обмежений характер і в офіційному повідомленні все ще стверджується тільки „малий контакт з ворогом“. Стверджується, що від захоплення Сеулу, ворог майже не важився на смислівшу акцію, за винятком початкових спроб в районі Вонджу, де теж відступив, визнавши великих втрат. В альянських військових колах вважають, що поступування ворога є найменше „дужею стратегією“. Дехто вважає, що комуністи не вважають себе досить сильними, щоб виконати наказ партії і „скинути американців в море“, тому задовольняються тільки зв'язанням більших американських сил, сподіваючись добитися більше рівночасними політичними тортами. Альянська авіація виконала вчора поверх 600 налетів на концентрацію ворожих військ, їх комунікаційні полущення та на інші воєні об'єкти. Головною ціллю авіаційних атак були теж вчора комунікаційні шляхи між Пйонгянгом і Сеулом, що правлять за головну магістралу ворожого постачання на фронт.

КИТАЙСЬКІ НАЦІОНАЛІСТИ ДОМАГАЮТЬСЯ ВИСАДКИ НА КОНТИНЕНТІ

Таїпей, Формоза, 19 січня. — Національно-китайські лідери продовжують свою акцію, щоб би Злучені Держави і Об'єднані Нації визнали Советський Союз і Комуністичний Китай агресорами та уповажнили національно-китайські сили почати висадку на китайському континенті. Ген. Го Інг-чін, — президент національно-китайської стратегічної Ради та перредбачений на команданта десанту, якщо б такий мав початися, заявив в Токіо, що такий десант можна здійснити впродовж шістьох місяців, якщо б тільки національно-китайські війська мали на це відповідне уповноваження та матеріальну допомогу. — Мадам Чіанг-Кай-Ші вчора в інтерв'ю заявила, що відкинення комуністичного стратегічного пропозиції перемир'я в Кореї, повинно — „остаточно закінчити час розмов“ і альянти повинні перейти до акції.

ПРОБЛЕМА ВТІКАЧІВ ОБТЯЖУЄ ОБОРОНУ КОРЕЇ

Пусан, Корея, 19 січня. — Альянське командування має тепер до діла не тільки з переважанням численності ворога на фронті, але й з не легким до розв'язання проблемою втікачів з-під комуністичного терору. Поверх два мільйони корейців залишили свої домівки на захоплених тепер комуністами територіях і тепер заливаються оселі та комунікаційні полущення в південно-східній частині країни, яку альянти рішуче вдержати. Альянське командування зокрема турбується 800,000 жінок, старців і дітей між цілою масою втікачів, що є образом найбільшої нужди і злиднів. Зі стратегічно-оборонних мотивів заборонено втікачам перебувати в Пусані та його безпосередній околиці.

МОЖЛИВІСТЬ ШВИДКОГО РІШЕННЯ В СПРАВІ ПЛАНУ ШУМАНА

Париж, 19 січня. — Тут в поінформованих колах стверджується, що переговори в справі плану Шумана, який передбачує злиття важкої європейської індустрії та який підтримують теж Злучені Держави, вже добувають до кінця і в короткому часі мало б застати його вирішення. Звертається увагу на серйозні розкодження думок в цій справі між французами і німцями. Німці, хоча погоджуються на план принципово, обстоюють думку, щоб навіть в плані залишилися великі індустріальні картелі, тоді як Франція і Британія виступають проти того. Теж з американського боку стверджено, що на випадок залишення картелів Америка втратить заінтересування тим планом. Докиди важко передбачити можливість вирішення цієї справи, але воно готово застати вже в найближчому часі.

КОМІНФОРМ ТВОРИТЬ МІЖНАРОДНУ ПАРТИЗАНСЬКУ АРМІЮ

Відень, 19 січня. На підставі інформації з Мадярщини тут в поінформованих колах стверджується, що Комінформ рішуче перебрал нагляд і контроль над організованими групами колишніх партизанів в сателітських країнах та перетворити їх в одну міжнародну партизанську армію.

Зорганізовані групи партизанських ветеранів існують в Польщі, Чехословаччині, Мадярщині, Болгарії і Румунії. Їх кількість тепер вноситься около 50,000, а з підпорядкуванням їх одному командуванню Комінформ, вона мала б бути збільшена до 200,000. Планується створення окремого партизанського штабу, на чолі якого мав би стати ген. Свірідов, тепер советський високий комісар в Австрії. Партизансько-комуністична армія мала б окремі завдання і творила б постійну „міжнародну бригаду“ для есентауальної допомоги комуністичним „визвольним рухам“ в незахоплених ще Советами країнах.

В СВІТІ

- Головне командування шведської армії звернулося до парламенту за дозволом покликати до військової служби дашельх 70,000 воїків.
- Якщо німці погодяться прилучитися до західної оборони, німецькі воїки повинні бути трактовані на рівній базі з іншими національностями — заявив американський високий комісар Мейклай.
- Представники советських дипломатичних місій в Лондоні були між тисячами інших осіб, що приглядалися летючим демонстраціям американських повітряних великанів, бомбардувальників В-36.
- Тіто рішуче обмежує участь західних військових представників в маневрах югославської армії тільки до вправ на льотцях.
- В поінформованих колах заповідають, що чехословаччій архієпископ Беран готов стати перед комуністичним судом впродовж найближчих двох тижнів.

СВОВОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sunday, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

PEREPLATA:	SUBSCRIPTION RATES
На рік \$10.00	One year \$10.00
На пів року \$5.25	Six months \$5.25
На три місяці \$2.75	Three months \$2.75
В Джерсі Сіті і закордоном:	Foreign and Jersey City Rates:
На рік \$12.00	One year \$12.00
На пів року \$6.50	Six months \$6.50
На три місяці \$3.50	Three months \$3.50

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "СВОВОДА". Р. О. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ВІДПОВІДЬ КРЕМЛЯ-ПЕЙПІНГУ

Секретар стейту, Дін Ачесон, як тільки вручено йому Кітасовий комунікат з вісткою про відповідь комуністичного Китаю на пропозиції Об'єднаних Націй у справі перемир'я в Кореї, заявив без надуми, що ця відповідь є обурююча, а її домагання, «неприслужні». Точнішу відповідь дав він пізніше в окремій заяві. Ачесон переконаний, що домагання червоного Китаю будуть відкинуті Об'єднаними Націями як «зневажливе нехтування світових вимог миру». З його заяви виходить, що Злучені Держави будуть тепер домагатись в Об'єднаних Націях натаврування червоного Китаю агресором.

Вже наперед можна було догадуватись, що пропозиція перемир'я буде ще одною безспішною спробою замирення з Кремлем. Та як тільки московська «Правда», що збувала цю справу довший час мовчанкою або малою згадкою, заявила, що неї наскрізь негативне становище, вже не було ніякого сумніву, що Пейпінг відповість так, як наказала Москва. «Правда» писала про «незграбні маневри американської дипломатії» та «сервілістичний комітет», що запропонував перемир'я в інтересі «американських інтервентів», що потребують «передиху» в Кореї, щоб набравши сил знову загартувати цілу Корею та ще «поширити свою агресію на інші країни Азії», і то в спілці з Англією. Якраз те є підставою, на якій побудована відповідь червоного Китаю на пропозицію Об'єднаних Націй.

Не можна сказати, щоб ця відповідь була для американського уряду великою несподіванкою. Це пізнати по виснаженню, які подавали асистенти секретаря стейту, Дін Рок і Джан Д. Гікerson, коли сенатор Там Коналлі жалівся, що не може відповісти як слід сенаторам, чому департамент стейту «запропонував» червоному Китаю й відступав йому Формозу та дас місце в Об'єднаних Націях. Якраз того роду запити ставили сенаторові, як речникові й оборонцеві політики уряду. Асистенти секретаря стейту заперечували сенатору Коналлі, що департамент стейту ані не «запропонував», ані Формозу не відступив, ні не давав червоному Китаю місця в Об'єднаних Націях, а тільки хотів у першу чергу припинити пролив крові в Кореї, — стояти на становищі, що всі міжнародні конфлікти повинні бути поладовані мирним шляхом в Об'єднаних Націях, бо ж на те й створена ця міжнародна установа. Пропозиція перемир'я була отже виявом доброї волі Злучених Держав і Об'єднаних Націй, які надіялися зустріти таку саму добру волю з боку червоного Китаю. Але, як відомо, не Китай тут рішав, а Москва. Тому мало було надії, щоб з цієї мирової пропозиції вийшло щось путнього. Проте для Злучених Держав важке, щоб цілий світ бачив їх добру волю в справі ліквідації війни в Кореї й на Далекому Сході, без огляду на те, яка буде дальша доля їх мирних побажань. Тут рахувалися Злучені Держави особливо з голосом Індії, бажаючи переконати і цю країну щодо своїх мирних замірів, а теж і щодо цього, хто є тим, що не хоче мирної поладки. Виглядає, що навіть і це не переконує індійського прем'єра Неру, бо він ще й тепер виступав проти натаврування червоного Китаю агресором та с за дальшими з ними переговорами.

Відкинення червоном Китаєм, а властиво Кремлем, пропозиції Об'єднаних Націй в справі припинення воєнних дій у Кореї та замирення Далекого Сходу є черговим доказом, що Сталін миру не хоче, змагаючи до ще більшого хаосу в світі та намагаючись призвести до роздору в демократичному таборі, щоб таким чином могли легше продовжувати свою агресію.

На сторожі свободи преси

Гірка доля, якої зазнала свобода в країнах під диктатурою, налякала американський народ до тієї міри, що він прийняв з великим настороженням навіть вістку про «воєнну цензуру» в Кореї, яку завела Воєнна Армія. Мовляв, офіційно нема й досі навіть «війни» в Кореї, але воєнну цензуру введено.

Що якось стриманість добровільна, чи примусова, хоча, коли пишеться про воєнну цензуру, кожному зрозуміле й щодо цього нема двох думок теж і в Америці. Але заведено Воєнну Армію цензура посунулася задалеко, коли вимагав від воєнних кореспондентів, щоб не писати нічого такого, що відноситься до «моралі» американських воєнних, чи інших, які входять в склад збройних частин Об'єднаних Націй у Кореї. Між іншим заборонено кореспондентам під загрозою суду писати про «відступ». Ніби тому, що в очах воєнного командування американської воєнної операції в Кореї не є відступом, панічною втечею і т. п., а планованою стратегією.

Треба вірити, що військова команда, яка завела цю цензуру, керувалась добром країни. Та американські кореспонденти с не меншими патріотами, як їхні цензори. Найкращим доказом цього є їх обставина, що досі згинуло їх уже поважне число теж і на корейському воєнному фронті. Але вони вислали, щоб подавати американському народові правду, — яка вона не була б, якщо це можливе без шкоди для воєнних операцій і безпеки країни. Американський народ теж хоче знати правду і шукає за нею у своїх часописах. Назагал можна сказати, що навіть у найбільш критичних часах другої світової війни передавано воєнні інформації назагал правдиво. Коли ж йдеться про Корею, то американський воєнний цензор здавалось, що по важких трудах

і жертвах він уже на верш успіху і закінчення війни, нагло знайшовся там в обличчі нового агресора з мільйонною армією, на що він, ні його команда не були приготувані. Це поділяло на нього погано, але це таке природне, що коли б хто писав інакше, то все одно ніхто в це не повірив би. Більшість воєнних кореспондентів, які вислали з фронту в минулій війні славний Ірвін Пайл, були якраз описами гірких переживань і нарікань, як теж виникли, повних великого героїзму. Була там і критика поведінки старшин, чи навіть команд. Це теж було зв'язане з «мораллю», але ніхто не казав, щоб воно шкодило цій моралі. Навпаки, було переконання, що такі правдиві описи підтримують на душі воєнних і суспільство. Тому саме і тепер треба бути проти такої цензури, яка не дає змоги кореспондентам переслати чесні репортажі. Настрий американського воєнка в Кореї може піднятися і падає, але це не рішав про його беззастатність. Теж і найгірші вісті з фронту не зведуть американський народ на мильний шлях. Вони тільки заставляють його шукати справжніх причин невдач і запобігати тому, щоб вони не повторилися. Ми не живемо «в світі мрій», ні в такому, де все перекручене та де слів вживається на те, щоб закрити правду, як це с в Совєтах, пише «Нью Йорк Пост». Америка переживає важливі моменти, а прийдешнє переживати ще важливіше, коли треба буде рішати на не одне таке, що може заважати на дальшій долі цієї країни і світу. Щоб могли рішити розумно й чесно, треба знати правду про те, що діється на воєнному фронті й в дипломатичному світі. Вільна преса помагає дійти тут до пізнання такої правди, але тільки тоді, коли вона не обмежена такими цензорами, які цього не розуміють.

Микола Очерет

„ФАВОРИТ“

Всі сателіти, найдемократичніші держави заздрять східній зоні Німеччини, що в цей час, за їх словами, є «фаворитом» Кремля. Вони бачать, що в Східній Німеччині нема ні Маршала Рокосовського — фактичного володаря Польщі, нема й Маршала Конєва — фактичного володаря Чехословаччини, а є німецький уряд з Гротеволем, Піком та Ульріхом на чолі — с німецькою ГПУ, як кажуть берлінці. Ми вже звикли до крутих поворотів — «генеральної лінії», бо ж на наших очах Гітлер, найкращий друг і приятель «ясного сонечка», раптом став найлютішим ворогом. Ще в наших ухах і досі звенить заклик московського радіо: «смерть німецьким захватчикам» і раптом Східна Німеччина с «фаворитом Кремля». Щоб зрозуміти цей зигзаг «генеральної лінії» треба згадати, що не так давно СССР в своїй ноті до Західних держав писав: «Советський уряд заявляє, що не буде терпіти заходів урядів ЗДА, Англії та Франції, що матимуть за мету

відродження регулярної армії в Західній Німеччині». Тож щоб виконати цю погрозу і утворити в Європі «німецьку Корею», Кремль мусить мати німецьке населення своїм союзником. Тут власне і криється корінь того «фаворизму» Східної Німеччини, що йому заздрять сателіти «найдемократичніші» держави. Але засоби привернення прихильності німецького населення с совєтським. Так за період з 1945 до 1949 року НКВД заарештувало 450 тисяч людей різних професій і різних класів. З цього числа коло 100 тисяч депортовано до Росії, 130 тисяч померло від голоду та підчас переслухання, а 60% з тих, що залишилися живими с хворі на туберкульоз. НКВД використало всі 13 концетраційних таборів збудованих Гітлером і в них було 185 тисяч в'язнів, з яких 96 тисяч померло, 38 тисяч депортовано до Росії. Ще літом 1950 року в одному Баварії було 13,530 політв'язнів, але це число постійно збільшується в наслідок нових арештів.

до коледжу було чотири милі, чи сорок миль, але сказав: „добре“. Останніх кілька місяців він відчував, що з уваги на свою товщину повинен бути обережний, але цієї ночі захотів бути свободний.

В музиці Ісай, першого справжнього музики, якого він взагалі чув, Кнут знайшов усі ті неймовірні речі, про які він читав у Вільямса Морріса та в „Королівських ідиліях“. Він пригадував собі високих лицарів і струнких принцес у білих шовках, замрячених брами опущених міст і славу лицарства, якого й не було.

Вони йшли дорогою в долину під жовтеним місяцем, затримуючись, щоб украсти яблука, або захоплюватися посрібленими дахами церков. Говорив передусім Джілл, а Кнут тільки слухав. Він слухав оповідання про піонерські дні морозів і живив та про перше полу-м'я зеленого збіжж'я. Говорили теж про товаришів, що Елчисон і Гріблес по-молодечому тверді та авторитарні. Вони йшли, неначе мандрівні містелі: Дільберт — трубадур, а Кнут його слуга.

Дійшли до коледжу о коло п'ятої над раном.

Шукаючи слів, щоб вислови-

ти свої почуття, Кнут сказав, заїкуючись:

— Так, це було гарно. Іду тепер до ліжка та буду мріяти про це...

— Ліжко? Масно зрадити наш сьогоднішній вечір? Не вірте, що можна перервати забаву, коли вона йде живо. За мало доброго товариства. Зрештою, може хіба здержувати нас ніч. Зрештою, ми теж голіди. Зрештою, ах, зрештою. Подійте тут хвилину. Я піду нагору до своєї кімнати і візьму троха грошей, щоб ми могли щось з'їсти. Підождіть, прошу вас.

Кнут був би ждав цілу ніч. Він прожив шістьдесят-п'ять років, переїхав п'ятнадцять сотень миль, терпів Рея Грібля, щоб знайти вкінці Джілла Вошберна.

Поліцаї дивувалися, коли бачили старця у целюлойдівм конвірці разом з багатим на вигляд молодцем, як вони проходили в долину Капличною вулицею, шукаючи ресторану, відповідного для поєстів. Але всі ресторани були зачинені.

Незабаром відкривають гетто — сказав Джілл. — Ходім там купити щось до їднання. Візьмемо це до моєї кімнати нагору. Я маю чай...

Кнут пробігався крізь темні

тіт. Коли ж до цього додати 16 мільйонів німців, що були виселені з земель, які зайняли поляки та росіяни та 3 мільйони німців, що були забиті чи депортовані до Росії, то матимемо лише приблизну картину „заходів“, що їх вживав НКВД для привернення прихильності населення Східної Німеччини. Ці „заходи“ не дали сподіваних наслідків і тому в східній зоні Німеччини видано новий закон, за яким всякий, хто крикує комуністичну партію, закликає до озброєння Німеччини, ганьбить совєтську пресу і т. ін. підлягає суворій карі, — включаючи і кару смерті. Як оголошує уряд Східної зони, закон цей поширюється на все населення Німеччини і в першу чергу спрямований проти західних журналістів, які щоденно виступають, як підбурювачі війни. Тож недаром зараз в тюрмах совєтської зони знаходиться 24 західних німецьких журналістів, що в різний час заарештовані східною поліцією Берліна, навіть серед білого дня. Та певно й цей закон не приверне прихильності німецького населення, бо в Берліні компартія Німеччини заповіла „чистку“ партії з 15 січня цього року і обіцяє провадити її протягом 6 місяців. Такі факти; а ось що пише наш знайомий з Берліна:

Хочу повідомити, що нарешті я досягнув свого і переїхав з східної зони Берліна до західної. Цю операцію систематично й уперто підготував після мого останнього листа до вас, себто ось уже коло двох років. Тільки тепер мені вдалося це виконати і я знову можу писати вам листи, не боючись репресій за зв'язок з Заходом. Тож виконаю найтяжачу частину мого плану; Загляньтесь це перебірається до Західної Німеччини і я знову стану людиною, бо матиму свободу і можливість боронити її зі зброєю в руках. Я ж в східній зоні був безсловесним рабом, роботою, що мусів користись будь-якою наказовою під загрозю кулі в потилицю. Я знаю, що ви поділяєте мою радість і щасливі моєму успіху, бо кожен, хто був під Совєтами і виврався на волю, с безкомпромісовим ворогом совєтів, яким тепер став і я.

Цього цілком досить, щоб мати уяву про настрий наслідок східної зони і „такко собі уявити з такими настроями спільника в боротьбі проти Заходу. А між тим СССР і під цим поглядом дуже знаменний лист Гротеволу до Аденауера, де він вперше титулює його „канцлером Германської Федеративної Республіки“ і пропонує улаштувати конференцію для об'єднання Німеччини. Тож до цього часу бонельський уряд був „дальковим урядом, маріонеткою американських імперіалістів“, а тут раптом: „канцлер Германської Федеративної Республіки“. Таке раптове визнання бонельського уряду нам дуже нагадує ноту Північної Кореї до уряду Південної Кореї, що також пропонувала об'єднання Кореї і негативна відповідь саме й була поводом до „освобождения“ корейського народу, яке переводиться зараз китайськими руками. Можна думати, що негативна відповідь бонельського уряду стане поводом до „освобождения і об'єднання“ на цей раз німецького народу, але чи-

ЗМІНА ПОЗИЦІЙ

Російський комуністичний імперіалізм „перемішав карти“ світової політичної гри. При кінці Другої Світової Війни політичні плани західних великодержав мали головне завдання — не допустити до відновлення німецького та японського милитаризму. Народом, що попали були під німецьке та японське панування, мали бути забезпечені свобода і національна незалежність.

Незабаром після війни виявилось, що Москва і не думав про мирне співжиття з іншими народами. Совєтський уряд заохопив своїми арміями цілий ряд країн в Європі та в Азії і уперто прямує до панування в цілому світі. Совєтизовані країни Москва зробила, через комуністичні уряди, своїми союзниками проти „американського імперіалізму“. Армії держав-сателітів, що раніше були явними або „тихими“ симпатиками західних демократій (Польща, Чехословаччина, Угорщина, Румунія, Болгарія, Китай) тепер вишколюються комуністичними урядами для війни проти держав Аліанського Пакту.

Ця парадоксальна ситуація примусила західні великодержави шукати для себе допомоги в народах, які ще зовсім недавно стояли „по той бік барикади“: в Німеччині та в Японії. Західна Німеччина бу-

ими руками? Ясно, що Совєти хотіли б зробити це руками самих німців, але стан і настрої німецького населення східної зони ми з'ясували, а настрий німецького населення західної зони ми знаємо, бо там жили п'ять років. Цей настрий можна накреслити так: всі німці, що знаходяться у безпосередній близькості до східної зони готові до останнього боротись проти большевизму, але чим даліше на захід, тим більше толється за „безпеку руками західних потуг“. Комунізм німці цієї зони ненавидять, а з особливою ненавистю ставляться до своїх, німецьких комуністів. Тому загроза навали комуністів зі сходу змусить таких і самих німців взятись за зброю. Тож плани Совєтів „освободити і об'єднати“ Німеччину руками німців вальсять і це добре бачуть самі большевики. А це ж населення сателіта-фаворита! Що ж тоді казати про настрої населення звичайних сателітів? Тож слід згадати лише одну Естонію, де на сьогодні вже певно нема жадного естонця, щоб зрозуміти той жах, який панує там, а такі ж на територіях інших сателітів. Чи ж хіба з такими „союзниками“ багато навоюси? І саме це тримає большевиків і не дає їм можливості почати „німецьку Корею“, бо вони гарно враховують факт, що крім росіян, всі останні народи вєлетенського Совєтського Союзу с їхніми ворогами і природними союзниками Заходу.

де в тій чи іншій формі мати свою армію для спільної з західними державами оборони проти большевизму. Незадовго відбудеться, очевидно, також ремілітаризація Японії.

Недалеке відродження німецької військової сили, під протекцією західних великодержав, турбує непомалу не тільки уряди комуністичних сателітів Москви, зокрема — Польщі та Чехословаччини, але також політичну еміграцію тих країн, ворожу до комуністів. Бо участь німецького війська як союзного для західних демократій в обороні вільної культури і цивілізації перед совєтським рабством, дас з другого боку німцям перше місце між совєтськими сателітами, що виступатимуть як спільники Москви.

На це звертає увагу „Бюлетен Польської Демокр. Партії“ (Лондон, листопад 1950 р.) На думку поляків, не слід допустити до створення німецького війська: тоді, мовляв, польська совєтська армія, під командою Рокосовського, буде битися на боці Москви, бо знає, що німецькі дивізії йдуть на схід забирати польські землі. Знов чесні емігранти говорять про подібні настрої в чеськім війську.

Ремілітаризація Японії може викликати ще більший націоналізм серед китайців і корейців, що йдуть під московською командою проти „імперіалістичних капіталістів“.

У Лондоні та Вашингтоні відомі ці небезпеки і невідомі ремілітаризації Німеччини та Японії, недавніх ворогів західних демократій. Але іншого виходу нема, коли треба збільшити бойову силу противників комунізму. До речі, Москва уміє створити в країнах, які з нею недавно вели війну, своїх союзників і мобілізує ці країни для своїх потреб та інтересів (Румунія, Угорщина, Болгарія). Можна думати, що теж західні великодержави зможуть розумною політикою знайти міру для упорядкування взаємовідносин між народами Європи та Азії.

X. M.

Сенклер Люїс.

КНУТ АКСЕЛЬБРОД

5)

Розуміється! Слухайте, чи ви захотіли б поглянути на цю книжку Мюссе, що моя сьогоднішня сентиментальність казала мені взяти її зі собою. Я її дстав, коли був за кордоном останнього року.

Зі своєї кишені Джілл витягнув книжку, якої Кнут не бачив ще дотепер: тонкий томик у чужій мові, оправлений у ручно роблену, витискану обгортку, — ніжненька книжечка, над якою прерійний фермер віддихав важко з надзвичайною присмицтвом. Пучками пальців він несміло поглядав обгортку та перебіг по листках.

— Я не вмію цього читати, але це с той рід книжки, праку я думаю, що щось подібне мусить бути — він зазначив.

— Дозвольте мені прочитати вам щось коротке. Це французькі поезії.

Джілл читав у голос. Він від-

давав музику у цих чужих поезіях і ця музика задовольняла Кнутову шістьдесят-п'ятирічну тугу за чимсь, чого він не вмів окреслити.

— Так, це с гарне — він сказав.

— Слухайте — закликав Джілл. — Ісай грас сьогодні в Гартфорд. Ходім, послушаємо його. Поїдемо трамваєм, це забере нам трохи часу. Я хотів намовити когось з товаришів, але вони висміяли мене.

Аксельброд не знав, що такий Ісай, але пробурмотів: „добре“. Прибувши до Гартфорда, вони спостерегли, що в них стилі грошей, щоб з'їсти вечерю, послушати Ісайа з галерії та повернутись лише до Меріден.

В Меріден Джілл запропонував:

— Ходім пішком до Нью Гейвен! Можете це зробити?

— Кнут не мав поняття, чи

ний. При денному світлі останні переживання видавались йому більше і більше неправдоподібні.

Він увійшов до своїх сіней і зідхнув важко:

— Вік і юність! Вони не можуть поодинокості на довго. Спинаючись по сходах, він говорив: „Якщо я знову зустріну цього хлопця, він буде змучений мною. Я розказав йому все, що я мав до сказання“.

А відкриваючи свої двері, додав: „Це й с те, що я прийшов у коледж: щоб пережити цю одну ніч. На це потребував я жити шістьдесят-п'ять років. Я мушу відійти, заки знищу це враження“.

Він написав записку для Джілла і почав пакувати свій телескоп. Не збудив навіть Рея Грібля, що хрюпів у нечистому повторі кімнати.

А о п'ятій гоці ж пополуноді у поїзді західної залізничної лінії сидів старець і усміхався. В його очах тривале відволоння, а в руках маленька французька книжечка, — не звичайна на той дивний факт, що ця людина зовсім не вміла читати по-французькому.

З англійської мови переклав Остап Тарнавський

Шість літ „Українського Квартальника”

При кінці грудня 1950 появилася 24-та книжка „The Ukrainian Quarterly”, журналу видаваного англійською мовою про Україну Українським Конгресовим Комітетом під редакцією проф. Миколи Чуботого. Остання, 24-та книжка, закінчує шостий том видавництва, що дає вже гарну бібліотеку, шість томів, 2304 сторін популярно-наукового матеріалу про Україну.

Видавництво, це уфундували для оборуи прав України, коштом біля \$40 тисяч, американські українці, як дар Землі, звідки походять їх рід.

Про що писав повний шість літ англійський журнал про Україну?

Найбільше число статей було присвячене теперішньому життю українського народу — під Советами, та недовго під Польщею, його духовий творчість, його боротьба за волю, за свободу віри та свободи на власну культуру. Український Квартальник писав про минуле України, про духову творчість українського народу, про його мистецькі надбання, про господарські стосунки в Україні, про соціальні відносини. До теперішнього біжучого життя постійно навіязувала вступна редакційна стаття.

В „Українськiм Квартальнику” були три постійні відділи: огляд нових книжок, огляд американських та закордонних періодиків, зокрема їх примітки про Україну та короткі вістки про біжуче українське життя — Біжуча Українська Хроніка. Відділ Періодиків опрацьовував проф. Лев Добрянський; відділ української хроніки Святослав Гордійський.

Остання книжка „Українського Квартальника” (четверта шостою тому) ставить немов в осередку своєї уваги нинішню збройну визвольну боротьбу на рідних землях проти російсько-комуністичного панування над Україною. Окладнику прикрашує зника мистецького бюсту Тараса Чупринки, Командира УПА, роботи Сергія Литвиненка та провідна думка статті УПА-івського журналіста Горнового: „Українське Підпілля та Російський Нарід”.

Темі збройної визвольної боротьби на рідних землях присвячена вступна редакційна стаття „Командир УПА впає в бою з більшовиками”. Коротка стаття дає силуету Командира УПА та навітлює старання совєтської влади зліквідувати прикре для неї українське підпілля. Фотознімка оригінального „Заказу М. Ковальчука, міністра державної безпеки совєтської України з 30 грудня 1949, перекопана з найбільше невірною Тому-чужинецького, а не тільки українського походження, що УПА діяла ще в 1950 році, що українська університетська та ремісничча молодь втікає в ліс до УПА та що совєтська влада готова йти навіть на тимчасові уступки, щоб позбутися УПА.

Передовий український письменник Улас Самчук відкриває в творах Достоевського написаних вже кілька десятиліт перед російсько-більшовицькою революцією тип Лєніна (Стаття: „Достоевський про Ленінізм”). Східно-український вчений ґрунтознавець Григорій Махін дає статтю на тему: „Відношення української продукції та врожайності української ґрунту (Стаття: „Врожайність ґрунту та збижєвий збір в Україні”).

О. Горновий, публіцист революційної України написав статтю на тему: „Відношення Українського Підпілля до Російського Народу”. Стаття виявляє глибоко демократичний та гуманний підхід до співжиття українців з росіянами в мирний повосний світ, дарма, що саме це підпілля як збройне рям’я українського народу, нині мусить воювати з росія-

нами правленими червоним Кремлем.

Проф. Кларенс Маннінг в статті: „Гоголь та Україна” по мистецтвськи аналізує духову боротьбу в Гоголя поміж його українським походженням та його зросійщенням і жадобою кар’єри. Цей зросійщений українець властиво марнів серед чужого йому російського оточення.

Про постійну кризу у відносинах поміж росіянами та поневоленими народами Совєтського Союзу пише Микола Приходько в статті: „Поетична Криза Національностей в ССРС”.

Відомий український історик Борис Крупицький дає огляд ідеологічних струй в новій українській історіографії (Стаття: „Напрями в Новочасній Українській Історіографії”).

Східно-український вчений лінгвіст та викладач української мови в шойорській Бруклін-Каліджі Пантелеймон Ковалів помітив цікаву статтю на тему, під якими назвами виступав український нарід продав історії (Стаття: „Назва України в Чужих Мовах”).

Молодий український археолог Олександр Домбровський пише про господарські взаємини поміж Україною та старинним грецьким світом.

Головний відділ статей кінчить важний історичний документ: „Апелъ Воюючої України до Братів Українців на Чужині”. Цей кров’ю серця писаний документ ілюструє перед англосакським світом глибоку ідейність та серйозність української збройної боротьби проти червоної Москви.

Останню книжку кінчать три постійні відділи: огляд книжок, українська справа в англійських періодиках та біжуча хроніка українського життя.

Не будемо повторювати те, про що вже нераз писалося, себо, що „Український Квартальник” доходить нині до всіх країн англомовного світу та що шораз більше університетів практично послужують як кварталником як важним джерелом знання про Україну. Додамо ще тільки два нові факти.

В році 1948 вийшла величезна, дуже основно опрацьована книжка по-італійськи історика Алмана: „Історія Російської Церкви”. Хоч книжка глибоко наукова то все таки принеслила зовсім баламутні відомості про український нарід, а навіть сама Україна була вміщена в поняття Росії, як вказує

„Америка” виснює...

У філадельфійській „Америки”, органі „Провидіння”, в числі з 29-го грудня 1950, надруковано таке висноєння:

„НОВІ ІМІГРАНТИ І ПРОВІДІННЯ”

В „Америки” з 3-го серпня 1950, ч. 28, появилася під дим заголовком стаття, підписана початковими літерами В. К., в якій розділ „Ми не батько...” можна б інтерпретувати як о-бидний натяк на Український Народний Союз.

Очим заявляємо, що пишучи і друкуючи згаданий розділ в статті „Нові Імігранти і Провидіння” ми не думали про Український Народний Союз. Заявляємо далі, що видані там твердження рішучо і в жадному разі не відносяться до Українського Народного Союзу.

Редакція „Америки”.

Вже сам титул книжки. В Квартальнику поміщено була основна критика того твору та виказані були помилки відносно України. Цього року появилася німецький переклад тої книжки, де багато помилкоб справлено в дусі правди про Україну, а навіть сам титул книжки змінено на: „Історія Церкви Східної Європи”, так, як мавша критика в Квартальнику піддавала сугтєстїю.

Другий факт: Шістьдесять п’ять літ виходить в Америці що року інформаційна книжка про весь світ в накладі напевно який 20 мільйонів під назвою „The World Almanac”. В цій книжці подані також інформації про мови світу; впродовж 65 років українська мова не була йому відома як окрема мова, а тільки як російський діалект. Квартальник поставив собі завданням проломити цю мильну, а так поширену інформацію про Україну. В Квартальнику появилася критика того помилкового погляду, а редактор написав ще окремого листа до редактора тої публікації, вияснюючи помилку. На просьбу нашу такого ж листа написав проф. К. Маннінг. Вікні ми осягнули своє. Нове видання Алманаха на рік 1951 вже принесе правдиву інформацію про українську мову, зазначуючи, що це друга по російській щодо поширення слов’янська мова. Не місце в цій малій статті представити всю інформаційну роботу „Українського Квартальника” серед англомовного світу. Найкраще, хто знає англійсько-мово, нехай сам читас і оцінює яку роль сповниє ця публікація в справляванні фальшивих та упереджених інформацій про Україну.

Ще одна справа, яку американці повинні підірєслити у своїх листах. Генерал Айзенгавер де поїхав до Європи щоб розпочинати війну, а напастки, щоб перешкодити війні. Зростаюча потуга західного світу, разом з перевагою у атомовій зброї, є вірною запорукою проти більшовицької агресії. Червона хвиля прямує туди, де не видно перепон, вона зупиняється, коли шлях небезпечний, або даліше просування надто дороге.

Напишімо ж, що завданням генерала Айзенгавера є попередити нову світову катастрофу. Коли ж це йому не вдається, то, запевніть своїх кореспондентів, що ми будемо битися разом з надією на перемогу!

Це є стаття із серії щотижневих статей, поширюваних тепер Загальною Радою Американської Єдності з метою допомогти американським громадянам ширити правду про Америку по всьому світу.

В кожній українській хаті повинен знаходитися часопис „Свобода”.

Нові регуляції про зголошення чужинців

Закон про внутрішню безпеку (Інтернал Сек’юріті Акт) від 1950 року, який вступив у силу 23 вересня, змінив порядок зголошення чужинців, що був установлений Законом про реєстрацію чужинців від 1940 року. Раніше чужинці, що постійно проживають у Злучених Державах, були зобов’язані повідомляти Уповноваженого Іміграції та Натуралізації про кожну зміну адреси протягом п’яти днів після цієї зміни. Чужинці, що не проживають постійно в Злучених Державах, якщо мали реєструватися за Законом про реєстрацію чужинців, повинні були зголошувати свою адресу до Уповноваженого Іміграції та Натуралізації кожні три місяці, незалежно від того, чи міняли вони адресу, чи ні.

Відтепер порядок зголошення чужинців такий:

1. Чужинці, що проживають у Злучених Державах (крім тих, що були допущені тимчасово, як не-імігранти і зберігають цей стан) повинні повідомити Уповноваженого (Комішнєр) Іміграції та Натуралізації про свою постійну адресу на 1 січня 1951 року, протягом 10 днів від цієї дати. Таке ж зголошення чужинці повинні робити кожного року в цей час, а про зміни адреси да-лі повідомляти вони не зобов’язані.

2. Ті чужинці, що тимчасово

були певні того, що навіть їх найбільші зусилля будуть достатні щоб протистояти російській загрози. Але призначення генерала Айзенгавера подіяло як бойовий призов! Цей скромний усміхнений чоловік, експерт у мистецтві новітньої війни, здібний організувати співпрацю людей з різними національностями і різні національностей, приходить як доказ серйозності намірів Америки, як доказ того, що вона готова віддати своє найкраще і Європа не буде знову поборена та уармлена.

Є ще одна справа, яку американці повинні підірєслити у своїх листах. Генерал Айзенгавер де поїхав до Європи щоб розпочинати війну, а напастки, щоб перешкодити війні. Зростаюча потуга західного світу, разом з перевагою у атомовій зброї, є вірною запорукою проти більшовицької агресії. Червона хвиля прямує туди, де не видно перепон, вона зупиняється, коли шлях небезпечний, або даліше просування надто дороге.

Напишімо ж, що завданням генерала Айзенгавера є попередити нову світову катастрофу. Коли ж це йому не вдається, то, запевніть своїх кореспондентів, що ми будемо битися разом з надією на перемогу!

Це є стаття із серії щотижневих статей, поширюваних тепер Загальною Радою Американської Єдності з метою допомогти американським громадянам ширити правду про Америку по всьому світу.

В кожній українській хаті повинен знаходитися часопис „Свобода”.

допущені до Злучених Держав і підлягають реєстрації чужинців та зберігають свій статус (тобто час їх допущення до цієї країни ще не скінчився і вони не порушили умов їх допущення) не повинні робити щорічного зголошення. Вони були допущені до Злучених Держав за умовою, що кожні три місяці повідомлятимуть Уповноваженого Іміграції та Натуралізації про свою адресу.

Отже, щорічне зголошення своєї адреси мають робити лише ті чужинці, які допущені для постійного проживання, а також ті, які були допущені тимчасово, але втратили свій статус не-імігрантів, бо час їх допущення пройшов, або вони порушили умови їх допущення. Наприклад, якщо чужинець був проїздом у Злучених Державах і дістав дозвіл пробути 29 днів, але перескочив цей час, то він повинен дати своє зголошення 1 січня, якщо він є в ЗДА у цей час. Також повинні давати зголошення ті чужинці, що перебули до ЗДА нелегально.

Як уже сказано, зголошення має робитися на прогвзі 10 днів після кожного 1 січня, коли чужинець перебуває у Злучених Державах.

Зголошення треба робити на спеціальній картці — Адрес Репорт Кард, Форма 1-53, яку можна дістати у кожному уряді Служби Іміграції та Натуралізації, або на пошті. Заповнений формуляр чужинець має віднести до ближнього поштового уряду і там здати урядовцєві. Не можна пошлати листом. Поштові уряди передають Службі Іміграції та Натуралізації.

Картку треба вивопити старанно і обов’язково внести номер реєстрації чужинця. Під теперішню адресу („презент адрес”) розуміється постійна адреса на 1 січня того року, коли робиться зголошення. У розділі, де питається про громадянство, бездержавні особи повинні написати країну, якої вони були раніше громадянами, але зазначити, що тепер вони бездержавні. Наприклад, бездержавний, що раніше був громадянином Польщі, повинен написати: „раніше Польщі, тепер бездержавний”.

Закон про реєстрацію чужинців передбачає, що кожний чужинець, який вчасно не подасть щорічного зголошення, буде оштрафований на 100 доларів, або дістане 30 днів тюрем; а може і те, і інше.

Хоча Закон про внутрішню безпеку скасував вимоги щоб чужинці, які постійно проживають у Злучених Державах, інформували уповноваженого Іміграції та Натуралізації про зміни їх адреси протягом 5 днів від дня зміни місця мешкання, то краще було би у власних інтересах чужинців продовжувати повідомляти Службі Іміграції та Натуралізації про зміни адреси.

Від 1 березня 1950 року опрацьовання певних заяв чужинців, як, наприклад, заяв про повторне дослідження, на дозвіл на повторний в’їзд, задовідчення в’їзду, тощо, передав Центральний Уряд до дистриктових урядів Служби Іміграції та Натуралізації. Щоб спростити і прискорити працю з цими заявами всі да-

3 ПОЖОВКЛИХ ЛИСТКІВ

ЩО ПИСАЛА „СВОБОДА” 50 РОКІВ ТОМУ?

5 січня, 1901 р.

УКРАЇНСЬКЕ ПИСЬМЕНСТВО В АМЕРИЦІ

Хоч маленька дрібка писань, друкованих українською мовою в Америці і хоч це біднота, проте цікаво знати, кілька було того письма, та яка його вартість. — Здається в р. 1886 заснував о. Іван Волянський в Шенандоа, Па., газету „Америка”. Її редактором був д-р В. Сіменович. Була це перша газетка в Америці. Яке ж то мізерне було це перше громадське життя українців. Такою мізерною була й газета. По від’їзді о. Волянського до Галичини, перестала „Америка” виходити, а на її місце та її черенками почав видавати о. К. Андрукович „Руське Слово”. Та друга газетка виходила від січня 1891 р. до кінця грудня 1891 р. також в Шенандоа. Вона ще мізерніша від першої. Аж в р. 1892 видав о. Гр. Грушка в Джерсі Сіті, Н. Дж., одно число газетки „Новий Світ”. А в році 1893, 15 вересня, появилася „Свобода” в Джерсі Сіті, Н. Дж. Заложив її і редагував о. Гр. Грушка... У Джерсі Сіті виходила „Свобода” від 15 вересня 1893 до 18 червня 1895. У першому році вийшло 7 чисел „Свободи”, в 1894 р. 46 чисел, в 1895 р. 18 чисел, разом вийшло в Джерсі Сіті з-під редакції о. Гр. Грушки 82 числа. Перше число „Свободи” треба вважати першим числом першої поважнішої газети на Американській Русі... У ній справи організаційно-народні були троєкі: „Братства”, „Союз” і „Дім Еміграційний”. Для братств видруковано кілька статутів, для „Союза” перші: „Статут Руського Народного Союзу в Америці”. Найбільшніми статтями тодішньої „Свободи” були статті полемічні. Під той час видавали угорські русини „А. Р. Вістник”, з яким „Свобода” вела полеміку. Редактор тодішньої „Свободи” визнає себе українцем, пише довгі статті в роковини Т. Шевченка і ненавидить казюкню Росію. (Даліше буде).

ДОПИСІ З ГРОМАД.

З Нью Йорку. — День 17 грудня 1900 р. залишитися в пам’яті українців, що живуть на Долі Міста. Всю о. М. Підгорецький і дяковчитель Ал. Зволонський з Джерсі Сіті, прибули до нас, щоб допомогти нам пробудитися з довгого сну. В домі А. Корпана при 108 Лудлов Стріт відбувся мітинг. По теплій промові о. П. ухвалили одногосно заложити просвітне товариство. Зборилися А. Корпан, секретарював Ів. Молчок. На внесок Петра Яреми дано цьому товариству ім’я „Зоря”. Виписалося 15 членів. Тому, що в нас існує вже сестринське братство св. Ольги, то є надія, що з заложенням „Зорі” розвинеться краще народне життя на Долі Міста в Нью Йорку. — Член „Зорі”.

З Шамокі, Па. — Дня 25 грудня 1900 р. відбувся тут вечорек в честь бл. п. митрополита Йосифа Сембра-товича в галі під українською церквою. Рано відслучили заупокійну Службу Боку і панахиду оо. Н. Підгорецький, Ст. Макар і К. Лавришин, а співав регаріорі шамокієський хор під орудою М. Вачинського. Вечорек почався в год. 7 ввечір. Хор відспівав кілька пісень, які вийшли удачно, а діти відіграли комічну оперету „Коза Дереза” і комедію „Край Дарюмлі”. Призначення належних тамашових свідченькові о. Ів. Констанкевич. До удачливих вечора причинилися немало панна Г. Констанкевич своєю грою на фортеп’яні і приладження гарних одягів для дітей. — Гість.

Мт. Кармел, Па. — Тут відновили церкву коштом \$800, а старанням о. С. Макара заложили спількову крамницю. Вибрано надзірну раду, в якій склад увійшли: о. С. Макар, як директор, а інші такі: Ал. Галабурда, касієр; П. Корудз, П. Маринук, Ів. Боднар, Теод. Хомяк, Дм. Коропчак, Ів. Голда, Гр. Гук, Ів. Ворґач, П. Шпичик, Ів. Велиган. — Після останнього мітингу нашої робітничої юнії наш священик о. Макар перекладає вже статут юнії на українську мову і в такий спосіб вої українські відділи юнії будуть мати статут в нашій нам зрозумілій мові. — Робітник.

ні про допущення, виключення, депортацію і натуралізацію якогоєс чужинця зібрані в одному місці і зберігаються в дистриктовому уряді, що під його юрисдикцію підходить місце мешкання чужинця. Як довго справа кожного чужинця є в уряді, відповідному до місця його замешкання, він може надіятися на швидкополагоді кожної справи, з якою він звернеться до цього уряду.

Тому, як чужинець переселяється з району діяння одного уряду Служби Іміграції та

Натуралізації до іншого району в часі між першим счєм одного року і наступного року, то коли він звернеться до Уряду Служби Іміграції та Натуралізації у новому місті, може статися затримка з відповіддю і полагодженням його справи. Через це можна порадити чужинцям добровільно повідомляти Службі Іміграції та Натуралізації про зміну адреси, для чого треба заповнити формуляр АР-ІІ, яку можна дістати на кожній пошті.

Загальна Рада Американської Єдності

ЧИ ВИ ВЖЕ МАЄТЕ

КАЛЕНДАР У.Н.С. НА 1951 РІК?

ЯКЩО НІ, НЕ ВТРАЧАЙТЕ АНІ ОДНОГО ДНЯ І ЗАМОВТЕ СОБІ НЕТАЙНО ЦЮ НАСТІЛЬНУ КНИГУ АМЕРИКАНСЬКИХ УКРАЇНЦІВ, В ЯКІЙ ЗНАЙДЕТЕ ІНФОРМАЦІЮ ПРО СВОЮ КРАЇНУ, СВІЙ НАРІД І СВОЮ ГРОМАДУ ТА ЯКА БУДЕ ВАМ КОЖНОЧАСНО ПОРАДНИКОМ І РОЗРАДНИКОМ. В ТЕКСТІ, КРІМ КАЛЕНДАРІЯ, ІСТОРИЧНОГО КАЛЕНДАРІЯ ТА ІНШИХ ІНФОРМАЦІЙ, Є 48 СТАТЕЙ, ОПОВІДАНЬ, ВІРШІВ ТА ДОКУМЕНТІВ. МИСТЕЦЬКА КОЛЬОРОВА ОКЛАДИНКА У ВИКОНАННІ М. БУТОВИЧА.

ЦІНА ТІЛЬКИ ОДИН ДОЛЯР!

ЗАМОВЛЕННЯ РАЗОМ З НАЛЕЖИТИМ ПОСИЛАЙТЕ ДО:

“SVOBODA” P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

УВАГА! ФІЛАДЕЛФІЯ І ОКОЛИЦЯ!

СПІЛКА УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ АМЕРИКИ

Осередок в Філадельфії

— алаштує: —

В СУБОТУ 27. СІЧНЯ (Sat., January 27) 1951

ВЕЛИКІ НОВОРІЧНІ ВЕЧЕРНИЦІ

В ЗАЛІ ST. VLADIMIR'S AUDITORIUM

1938-40 Germantown Ave., Philadelphia, Pa.

Доїжд до 5th and Berks St.

Гратиме оркестра українського театру В. ВЛАВАЦЬКОГО в Філадельфії.

Початок о годині 7:30 ввечері.

Добрий Буфет в заряд СУМ-івок. — Просимо все українське громадянство.

Вступ \$1.00

Комітет.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ДІМ В ЧЕСТЕР, ПА.

пошуче

калідадта на посвду

ГОСПОДАРЯ ДОМУ І

БАРТЕНДЖА

Платня добра, за умовою. Калідад повинен бути одружений, найкраще бездітний, в середніх літах.

Письменні відповіді, або особисті зголошення на адресу:

UKRAINIAN-AMERICAN NATIONAL HOME

Fourth and Ward Streets

Chester, Pa. Phone 2-9838

ЗВІТ

ПОЖЕРТВ ЗЛОЖЕНИХ ДО З. У. А. Д. КОМІТЕТУ
за листопад 1950.

Філадельфія, Па. По \$5: Еміль Скремента, Ірена Скремента, Емілія-Ірена Скремента, Нестор Сум, Б. Демчишин, Л. Яцкевич.

Пітсбург, Па.: Микита Правик \$5.

Нью-Йорк, Н. Й.: По \$5: Любомир Лямпка, Юрій Ушитко, Влас Шешута, Катерина Крупчин, Микола Масюк, Лео Савинцев, Антін Яворський, Андрій Ховшиліл.

Лонг-Айленд, Н. Й.: Злучені Укр. Орг. Асторії: Пожертва з Листопадового Св'ята, переслав М. Шахнович \$30.

Амстердам, Н. Й.: Українсько-Американський Допомоговий Комітет, замість квітів на могилу Павла Чучман, зложив пожертву \$30; переслав С. Гнатківський.

Кінгстон, Н. Й.: Василь Чубатий \$5.

Гантер, Н. Й.: Н. В. Кобзар \$5.

Бруклін, Н. Й.: Лука Луців \$5.

ПРАЦЯ

НЕГАННО ПОТРЕБНО

СТЕНОГРАФІСТКА, що володіє американською і українською мовами. Голоситесь зарав до:

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE

101 S. 13th St., Philadelphia, Pa.

Потрібно МУЖЧИН до праці при заліз. Мусить переїздити лікарські огляди. Пишемо подати висновок, вагу, вік і родинний стан дитини.

KENCROFT MALLEBLE CO., Inc.

373 Heriel Avenue, Buffalo 7, New York.

Професійні оголошення

Dr. Med. R. TYLBOR

59 East 3rd St. (кодо 2nd Ave.) N.Y.C.

Тел. GRamercy 5-3993

Внутрішні недуги. Fluoroscopes, X-ray Electrocardiography, Analysis. Переводимо аналізи крові для супружних дозволів.

Офісні години: щодня 1-3 і 5-8 р.м.

В неділю від 10-2 попол.

Dr. S. CHERNOFF

223 — 2nd Ave., (Cor. 14th St.) N.Y.C.

Тел. GRamercy 7-7697

Острів до вогнища недуги чоловіків і жінок. Шкірні. X-Ray. Роздута жила лікуємо без операції. Переводимо аналізи крові для супружних дозволів.

Офісні години: щодня 1-3 і 5-8 р.м.

В неділю від 11 до 1 попол.

Д-р М. МАНЗЕЛ

лікує гострі і застарілі недуги чоловіків і жінок, шкірні, загально ослаблення, нерви, міхури, ревматизм; переводить аналізи крові і сечі.

Провірка \$5.00.

107 E. 17th St., NEW YORK CITY

кодо 4-тої Еверіт і Юніон Сквер.

Години: Щодня 10-11 сполудня і 4-7. У неділю 11 ранку до 1 попол.

Цінні Книжки

Винищено В.: Теорія. Том 1-11. Вид. 1919. В-но „Давид“ 2892 стор.

(Романи: Ринкована, По-свій, Божки, Чесність з собою, Хочу! і 44 оповідань) — \$10.00

Бачинський Ю.: Українська імміграція в З'єдинених Державнах Америки. 75 ілюстрацій і 2 карти. Львів 1914. 600 стор. В полотно. — \$2.00

Дорошенко Д.: Славянський світ. Том 1 і 2. Берлін 1922. 500 стор. — \$1.25

Хоткевич Г.: Каміна Душа. 304 стор. — \$1.50

Костомарів М.: Чернігівка. 297 стор. — 50 ц.

Костомарів М.: Кудер. 259 ст. \$1.25

Свидницький А.: Любодарівка. 303 стор. — \$1.50

Лешко Б.: Начерк історії укр. літератури. Кн. 1 і 2 592 ст. \$2.00

Андрійський В.: Гетьман. 271 стор. — 50 ц.

Лоский К.: Нарис римської історії. 144 стор. — 60 ц.

Гроші вислати з замовленням. Поручення посліду додатково \$1.00

Друкований список нових і антикварних книжок.

E. KARASHKEVYCH

P. O. BOX 196

JERSEY CITY, NEW JERSEY

КАЛЕНДАРЦЬ

НА 1951 РІК

багатий змістом, в ціні

тільки 20 ЦЕНТІВ

з пересилкою 25 ц.

або 5 штук за 1 доларя.

Замовляти:

UKRAINIAN PUBLISHING

P. O. Box 235, Cooper Sta.

New York 3, N. Y.

Ще про з'їзд Славистів
у Нью Йорк

Сьомий річний з'їзд Американської Асоціації Вчителів Слов'янських і Сх.-Європейських Мов (AATSEEL) у Нью Йорку ввійде в історію української славистики як переломова дата активної участі українських учених у цій щорічній міжнародній імпрезі. Докладне звітлення про цей з'їзд подає „Свобода“ в ч. 4 з 5 січня ц. р. На цьому місці ми

хотіли б підкреслити важливий факт, а саме що українці вперше в такому показаному числі взяли участь у працях з'їзду AATSEEL. Крім двох доповідей на пленумах (проф. Р. Смал-Стоцького і проф. Я. Рудницького) і чотирьох доповідей на українській секції (д-р П. Ковальова, д-р К. Кисілевського, д-р П. Луцера й д-р В. Лева) треба відзначити велике число українців, що були присутні на з'їзді й не тільки брали участь у дискусіях. Ми відмітимо на цьому місці такі імена, як проф. М. Ветухів, проф. М. Чубатий, проф. В. Чапленко, д-р І. Безухов, о. д-р Р. Рудницький і ін. В загальному можна сказати, що українці кількістю й активністю стояли на другому місці після росіян-учасників з'їзду.

Треба відмітити далі, що вперше в історії AATSEEL-ів з'їзді відчитано на пленумі привіт від української наукової установи (а саме від Української Вільної Академії Наук в Америці).

Вперше в історії славистичних конвенцій в Америці роздано між учасниками українські славистичні видання як „Назва Русь, Росія Україна та їхня історична основа“ проф. Г. В. Сімсона та „Славистика в Канаді“ проф. Я. Рудницького. Крім цього роздано всім учасникам списки видань УВАН в українській та англійській мовах. Мінесотське Університетське В-во виставило м. ін. на з'їзді друге видання „A modern Ukrainian grammar“ Ю. Луцького-Яр. Рудницького. Багато з американських славистів уперше зустрілися безпосередньо з українською науковою проблематикою й усвідомили собі, що українська наука, чи українська славистика це реальні факти, яких можна недолюблювати, з якими можна не погоджуватися, але яких не можна заперечити. Те що українська наука на еміграції, без субсидій різних амер. допомогних фондів, зарекомендувала 10 членів слов'янської секції „Славистика УВАН“, те що українська еміграція має дві еміграційні наукові установи в Америці (НТШ і УВАН), про що російські емігранти починають швидко думати, те що українські слависти фахово підготовлені й мають своє наукове обличчя (крім практичного знання однієї чи другої слов'янської мови) — все це був великий плюс для нашої репрезентації на цьому з'їзді.

Можна спокійно ствердити, що українські вчені цим разом сповнили своє завдання щодо репрезентації української науки на міжнародному форумі.

Я. Р.—ий

УКРАЇНСЬКИЙ
НАРОДНИЙ ФОНД:

Кураторія У.Н.Фонду подає далішній список організацій та установ, які згідно з постановою Українського Конгресового Комітету передали прибутки з Листопадового Св'ята і Академії в пам'ять ген. Чупринки:

І. Листопадові Св'ята: Бріджпорт, Конн. (Відділ У.К.К. з Панахиди) \$25; Честер, Па. („Самопоміч“) \$30; Ковгоз, Н. Й. („Самопоміч“) \$42; Гартфорд, Конн. (Відділ У.К.К.) \$30; Лос-Анджелес, Кал. (Відділ У.К.К.) \$40; Милвил, Н. Дж. (Укр. Нар. Дім) \$57; Філадельфія, Па. (Укр. Прав. Церква) \$87.65; Согинов, Міш. (Гром. Комітет) \$8; Сиракуз, Н. Й. (Відділ У.К.К.) \$50.

ІІ. Жалібні Академії в пам'ять ген. Т. Чупринки: Бінгемтон, Н. Й. (Відділ О.О.Ч.С.У.) \$30.12; Честер, Па. (Український Нар. Дім) \$120; Дітройт, Міш. (Діловий Святковий Комітет) \$216.19.

Кураторія Українського Народного Фонду знову пригадує всім організаціям та установам, які улаштували з підвищеного приводу святковій імпрезі, що пожертви з прибутків треба пересилати до У.Н. Фонду не пізніше 30 січня 1951.

Число громад, які досі відгукнулися, є незначне, бо пожертви з приводу Листопадових свят зложено тільки в 26 випадках, а з приводу Жалібних

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

ШКАГО, ІЛЛ. — Річні збори відділу 114 відбулися в неділю, 21 січня, в годині 12-ї сполудня, в церковній гал. св. Володимира, 2250 W. Cortez St. Прийняли членів на зборах з обов'язком. — А. Дідик, секр.

ВЕСТ ІСТОП. ПА. — Тов. ім. Б. Хмельницького, від 137, повідомляє, що місячні збори відбулися в неділю, 21 січня, в год. 2 попол., в парадній залі. Уряд на 1951 р. з виборів таких: Ф. Сагатий, пр.; В. Боднарський, заст.; Ст. Колодуб, секр.; Ів. Дішевський, заст.; М. Колодуб, кас.; Гр. Яворський, заст.; Д. Верник, І. Колодуб і Ів. Деш, надз. хворих. Присутні члени привітали з собою кандидатів у членство до УНСОЮЗУ. — Ст. Колодуб, секр.

ГРАМАТИКА
УКРАЇНСЬКОЇ
МОВИ

— зладив —

ОЛЕКСАНДЕР ПАНЕНКО

Це підручник для середніх шкіл і для самоосвіти.

— Ціна \$2.00 —

Замовляйте у:

„СВОБОДА“

P. O. Box 346,

Jersey City 3, N. J.

УКРАЇНСЬКА ФУТРИНА РОБИТНЯ В НЬО ЙОРКУ

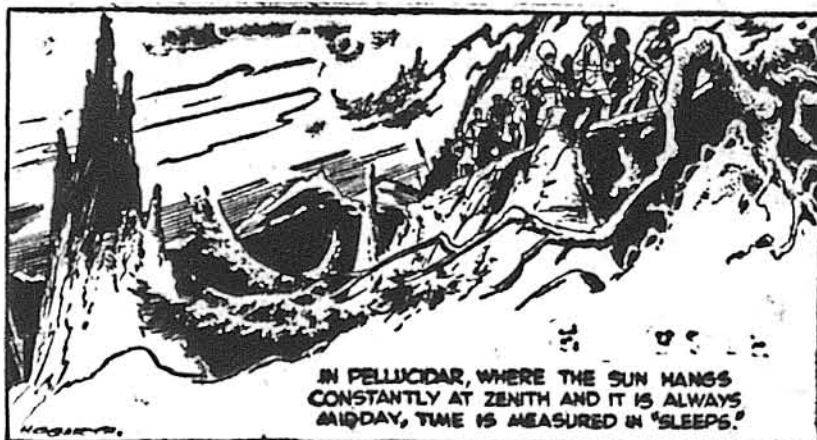
Roman KUSSOFF

41 W. 57th Street (5th Floor), NEW YORK CITY

(близько Шостої Еверіт)

Коли задумате справити нове футро, перемоделювати, направити, так порадьтеся в цій справі з досвідченим скірником Романом Кузовом. Він напевно подбає, щоб ваше футро, джакет чи ковпир були зроблені по найновішим фасонам, солідно та з найкращих матеріалів. Ціни приступні.

Інформації на телефон: PLaza 9-4238.

IN PELUCIDAR, WHERE THE SUN HANGS
CONSTANTLY AT ZENITH AND IT IS ALWAYS
MIDDAY, TIME IS MEASURED IN "SLEEPS."

У Пелюцідарі, де сонце безупинно висить на зеніті і де завжди панує південь, міряють час „спанням“.

Отже було це після кількох періодів „спанья“, коли Інес навчилась багато слів з мови

IT WAS ONLY AFTER MANY "SLEEPS"
WHEN INES HAD PICKED UP MUCH
OF THE LANGUAGE OF HIS FELLOW
CAPTIVES, THAT HE ...

своїх спів-невільників, коли то він...
завважав виразно, як Гуджа

...BECAME ACUTELY AWARE
OF MOOJA'S BOLD ADVANCES
TOWARD DIAN, WHO TRIED
TO IGNORE THEM.

відважно залицявся до Діанн, котра пробувала його легковажити.

БИЗНЕСОВІ НАГОДИ

ВИРОБЛЕНЕ

підприємство чинення вікон

склепи в Патерсон.

Звертатись ввечера до:

O. GRESO, 94 Kingston Avenue, Hawthorne, N. J.

Tel.: Hawthorne 7-9064

В. Володимир Пархуць

український погребник

Відповідний гідний похорон по

уміркованій ціні.

Модерна Каплиця БЕЗПЛАТНО

Кличете в день і в ніч!

WOODROW W. PARCHUC

Funeral Director

Licensed New York & Connecticut

439 E. 5th St., New York City

Tel. ORegon 3-2057

S. PARCHUC — Notary Public

ІВАН КОВАЛЬЧУК

FUNERAL HOME

COMPLETELY AIRCONDITIONED

ЗАНИМАЄТЬСЯ ПОХОРОНАМИ

В СІЕПТІ

NEW JERSEY

ЦІНИ ПРИСТУПНІ ДЛЯ ВСІХ

ОБСЛУГА ЧЕСНА І НАРКРАЩА

У випадку смутку в родині

камітє як в день так і в ніч!

JOHN KOWALCHUK

129 GRAND STREET

cor. Warren Street

JERSEY CITY, 2, N. J.

Tel. BERgen 4-5131

WOODSIDE MEMORIAL

ПОГРЕБОВЕ ЗАВЕДЕННЯ

ВОЛОДИМИР РАЙЦА,

погребник керівник

Одиницький український погребник

В НЬОДРЕУ

Відповідний дохід

Buses 13 (Ivy Center), 18

ЧЕМНА І ГІЛНА ОБСЛУГА

617-BROADWAY

(At Elwood Theatre)

NEWARK 4, N. J.

Humboldt 3-4817

EVergreen 3-4416-4450

Maple Coal & Coke Co.

anthracite FUEL OIL, bituminous

OIL BURNERS

SALES & SERVICE

72-74 Box Street

BROOKLYN 22, N. Y.

Deliveries to Brooklyn, Queens

& Manhattan.

Українське підприємство

ФЕДЬКА КУДІАК

Lytwyn & Lytwyn

UKRAINIAN

FUNERAL DIRECTORS

Обслуга Ілуга і Чесна

Our Services Are Available Anywhere

in New Jersey

801 SPRINGFIELD AVENUE

NEWARK, NEW JERSEY

ESsex 5-5555

ІВАН БУНЬКО

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

зарижує погребани по \$150

ціні так швидко як

ОБСЛУГА ЧЕСНА І НАРКРАЩА

JOHN BUNKO

Licensed Undertaker & Embalmer

437 E. 5th St., NEW YORK CITY

Dignified funerals as low as \$150

Telephone: GRamercy 7-7661

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Занимається похороном

В BRONX, BROOKLYN, NEW

YORK і ОБОЛНЦЯХ

129 EAST 7th STREET,

NEW YORK, N. Y.

Tel. ORchard 4-2568